YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kuudes jaosto)
28 päivänä maaliskuuta 2003 *

Asiassa C-75/02 P,

Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava,

Territorio Histórico de Bizkaia — Diputación Foral de Bizkaia,

Territorio Histórico de Gipuzkoa — Diputación Foral de Gipuzkoa y Juntas Generales de Gipuzkoa

ja

Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco,

edustajinaan abogado R. Falcón y Tella,

valittajina,

jossa valittajat vaativat muutoksenhaussaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-77/01, Diputación Foral de Álava vastaan komissio, 11.1.2002 antaman määräyksen (Kok. 2002, s. II-81), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti tutkimatta valittajien nostaman kumoa-

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

miskanteen Espanjan yhtiöverolaeista 31 päivänä lokakuuta 2000 tehdystä komission päätöksestä 2001/168/EHTY (EYVL 2001, L 60, s. 57),

ja jossa vastapuolena on

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Rozet ja J. L. Buendía Sierra, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, F. Macken, N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues,

julkisasiamies: A. Tizzano,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Bizkaia — Diputación Foral de Bizkaia, Territorio Histórico de Gipuzkoa — Diputación Foral de Gipuzkoa y Juntas Generales de Gipuzkoa ja Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco ovat yhteisöjen tuomioistuimeen 6.3.2002 toimittamallaan valituskirjelmällä tehneet EHTY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla valituksen, jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-77/01, Diputación Foral de Álava ym. vastaan komissio, 11.1.2001 antama määräys (Kok. 2002, s. II-81; jäljempänä valituksenalainen määräys), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti tutkimatta valittajien nostaman kumoamiskanteen Espanjan yhtiöverolaeista 31 päivänä lokakuuta 2000 tehdystä komission päätöksestä 2001/168/EHTY (EYVL 2001, L 60, s. 57; jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 EY 230 artiklan neljännessä kohdassa määrätään seuraavaa:

"Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi samoin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta päätöksestä tai päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen."

3 HT 33 artiklan ensimmäisessä ja toisessa kohdassa todetaan seuraavaa:

"Yhteisön tuomioistuimella on toimivalta ratkaista jäsenvaltion tai neuvoston kanne, joka koskee komission päätöksen tai suosituksen julistamista mitättömäksi ja jonka perusteena on puuttuva toimivalta, olennaisen menettelymääräyksen rikkominen, tämän sopimuksen tai sen soveltamista koskevan oikeussäännön rikkominen taikka harkintavallan väärinkäyttö. Yhteisön tuomioistuin ei kuitenkaan saa tutkia sitä taloudellisista tosiseikoista tai olosuhteista johtuvan tilanteen arviointia, jonka perusteella komissio on tehnyt päätöksensä tai antanut suosituksensa, ellei ole kanneltu siitä, että komissio on käyttänyt harkintavaltaa väärin taikka ilmeisesti jättänyt noudattamatta tämän sopimuksen määräyksiä tai sen soveltamista koskevaa oikeussääntöä.

Jäljempänä 48 artiklassa tarkoitettu yritys tai yhteenliittymä voi samoin edellytyksin nostaa kanteen sitä koskevasta yksittäisestä päätöksestä tai suosituksesta taikka yleisestä päätöksestä tai suosituksesta, johon se katsoo liittyvän itseensä vaikuttavaa harkintavallan väärinkäyttöä."

Asiaa koskevat tosiseikat

4 Álavan, Bizkaian ja Gipuzkoan historialliset alueet, joille on annettu itsenäinen toimivalta verotusta koskevissa asioissa, ovat säätäneet 27.12.1995 annetun yhtiöverolain nro 43/1995 (BOE nro 310, 28.12.1995) 34 §:ssä olevasta vientikaupan perusteella tehtävästä verovähennyksestä omissa verolainsäädännöissään. Kyse on Álavan historiallisen alueen osalta 5.7.1996 annetun paikallisen säännöstön (Norma Foral) nro 24/1996 (Boletín Oficial del Territorio Histórico

de Álava nro 90, 9.8.1996) 43 §:stä, Bizkaian historiallisen alueen osalta 26.6.1996 annetun paikallisen säännöstön nro 3/1996 (Boletín Oficial de Bizkaia nro 135, 11.7.1996) 43 §:stä ja Gipuzkoan historiallisen alueen osalta 4.7.1996 annetun paikallisen säännöstön nro 7/1996 (Boletín Oficial de Gipuzkoa nro 138, 17.7.1996) 43 §:stä.

5 Komissio, jonka mielestä kyseisillä vähennyksillä suosittiin paikallisia terästeollisuusyrityksiä, ilmoitti 7.8.1997 päivätyllä kirjeellä Espanjan hallitukselle päätöksestään aloittaa yhteisön säännöistä valtion tuesta terästeollisuudelle 18 päivänä joulukuuta 1996 tehdyn komission päätöksen N:o 2496/96/EHTY (EYVL L 338, s. 42) 6 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu menettely.

6 Komissio teki 31.10.2000 riidanalaisen päätöksen, jonka päätösosassa todetaan seuraavaa:

"*1 artikla*

Kaikki valtiontuki, jonka Espanja on myöntänyt

a) yhtiöverosta 27 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain 43/1995 34 pykälän nojalla,

b) yhtiöverosta 26 päivänä kesäkuuta 1996 annetun [Diputación Foral de Bizkaian] Norma Foral 3/96 -säädöksen 43 pykälän nojalla,

c) yhtiöverosta 4 päivänä heinäkuuta 1996 annetun [Diputación Foral de Gipuzkoan] Norma Foral 7/1996 -säädöksen 43 pykälän nojalla, tai

d) yhtiöverosta 5 päivänä heinäkuuta 1996 annetun [Diputación Foral de Álavan] Norma Foral 24/1996 -säädöksen 43 pykälän nojalla,

Espanjaan sijoittautuneille EHTY:n terästeollisuusyrityksille, ei sovellu hiilen ja teräksen yhteismarkkinoille.

2 artikla

Espanjan on toteutettava viipymättä aiheelliset toimenpiteet, jotta Espanjaan sijoittautuneille EHTY:n terästeollisuusyrityksille ei enää myönnetä 1 artiklassa tarkoitettua tukea.

— — "

7 Valittajat nostivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 30.3.2001 toimittamallaan kannekirjelmällä riidanalaista päätöstä koskeva kumoamiskanteen.

8 Komissio esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 2.7.2001 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan nojalla kyseisen kanteen tutkimatta ottamista koskevan oikeudenkäyntiväitteen sillä perusteella, ettei kantajilla, jotka olivat alueviranomaisia, ollut asiavaltuutta vaatia yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan riidanalaista päätöstä.

9 Espanjan kuningaskunta nosti samanaikaisesti yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen, joka rekisteröitiin 29.12.2000 yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon numerolla C-501/00 ja jossa vaadittiin riidanalaisen päätöksen kumoamista. Viimeksi mainitussa asiassa yhteisöjen tuomioistuimen presidentti antoi 13.6.2001 antamallaan määräyksellä nyt käsiteltävänä olevan asian valittajille luvan osallistua oikeudenkäyntiin Espanjan kuningaskunnan vaatimusten tukemiseksi.

Valituksenalainen määräys

10 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi valituksenalaisella määräyksellä komission vaatimukset. Se jätti sen käsiteltäväksi saatetun kanteen tutkimatta ja velvoitti kantajat korvaamaan asiasta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi aluksi valituksenalaisen määräyksen 21 kohdassa, että EHTY:n perustamissopimuksen perusteella tehdyn päätöksen kumoamista koskevan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä voitiin tarkastella ainoastaan kyseisen perustamissopimuksen määräysten valossa.

12 Se nimittäin totesi valituksenalaisen määräyksen 22 kohdassa, että kysymykset siitä, voidaanko tutkittavana olevia verotuksellisia toimenpiteitä pitää EHTY:n perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvina, vaikka niitä sovellettiin samoin edellytyksin teräsyrityksiin ja muihin kuin teräsyrityksiin, ja siitä, oliko komissio käyttänyt väärin harkintavaltaansa riidanalaisen päätöksen tehdessään, liittyivät pääasian ratkaisuun, eivätkä ne oikeuttaneet tarkastelemaan EHTY:n perustamissopimuksen perusteella tehdystä päätöksestä nostetun kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä EY 230 artiklan säännösten nojalla.

13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti ensinnäkin valituksenalaisen määräyksen 23—27 kohdassa, että EHTY:n perustamissopimuksen perusteella tehdystä päätöksestä nostetun kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä on määrätty HT 33 artiklassa, jonka ensimmäisen kohdan mukaan ainoastaan neuvosto ja jäsenvaltiot, eivätkä alueviranomaiset, voivat nostaa kanteen yhteisöjen tuomioistuimissa (asia C-95/97, Région wallone v. komissio, määräys 21.3.1997, Kok. 1997, s. I-1787, 6 kohta ja asia C-180/97, Regione Toscana v. komissio, määräys 1.10.1997, Kok. 1997, s. I-5245, 6 kohta).

14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti myös valituksenalaisen määräyksen 28—31 kohdassa, että HT 33 artiklan toisen kohdan mukaan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen asianosaisten lisäksi kumoamiskanteen voi nostaa ainoastaan yritys tai yritysten yhteenliittymä. Se vetosi yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, jonka perusteella HT 33 artiklaa on tulkittava suppeasti (asia 222/83, Commune de Differdange ym. v. komissio, tuomio 11.7.1984, Kok. 1984, s. 2889, 8 kohta).

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi toiseksi valituksenalaisen määräyksen 32—34 kohdassa, etteivät kantajat olleet esittäneet yhtäkään sellaista perustetta, johon vedoten voitaisiin katsoa, että yhteisön oikeuden yhtenäisen soveltamisen varmistaminen tai EHTY:n perustamissopimuksella määritellyn toimielinten välisen tasapainon säilyttäminen edellyttivät kanteen tutkittavaksi ottamista.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi lopuksi valituksenalaisen määräyksen 35—39 kohdassa kantajien väitteen, joka perustui tehokkaan oikeussuojan periaatteeseen. Se näet totesi, että vaikka HT 33 artikla on rajoittavampi kuin EY 230 artikla, tätä hyvittää kuitenkin EHTY:n perustamissopimuksen perusteella nostettuihin kanteisiin liittyvä väliintulojärjestelmä, joka on joustavampi kuin EY:n perustamissopimuksen perusteella nostettuihin kanteisiin liittyvä järjestelmä. Se korosti tältä osin, että kantajille oli annettu oikeus osallistua väliintulijoina oikeudenkäyntiin asiassa C-501/00, jonka Espanjan kuningaskunta oli pannut vireille yhteisöjen tuomioistuimessa riidanalaista päätöstä vastaan.

Valitus

17 Valittajat esittävät valituksensa tueksi kolme valitusperustetta ja vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen määräyksen ja toteaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatettu kanne voidaan ottaa tutkittavaksi

— palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen ja määrää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisemaan pääasian, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella olevaa mahdollisuutta lykätä asian käsittelyä, kunnes yhteisöjen tuomioistuin antaa ratkaisun asiassa Espanja vastaan komissio (C-501/00)

— velvoittaa komission korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa ja valitusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

18 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin hylkää valituksen perusteettomana ja velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

19 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 119 artiklan mukaan yhteisöjen tuomioistuin voi milloin tahansa hylätä valituksen perustellulla määräyksellä ilman suullista käsittelyä, jos valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai jos valitus on selvästi perusteeton.

Ensimmäinen valitusperuste

20 Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittajat väittävät, että ennen kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, ettei niillä ollut EY 230 artiklan nojalla kanneoikeutta, sen olisi pitänyt tarkistaa, olisiko riidanalainen päätös pitänyt tehdä EY:n perustamissopimuksen nojalla, kuten ne väittivät, eikä EHTY:n perustamissopimuksen nojalla. Valittajat katsovat, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen määräyksen 20 ja 21 kohdassa esitetyt perustelut hyväksytään, komissio voi, silloin kun se haluaa välttää sen, että alueviranomainen nostaa kanteen jostakin sen tekemästä päätöksestä, tehdä kyseisen päätöksen EHTY:n perustamissopimuksen nojalla vaikka päätöksen olisikin perustuttava EY:n perustamissopimukseen.

21 Vaikka katsotaan, että valittajien perustelut ovat asian kannalta merkityksellisiä, riidanalaisesta päätöksestä ilmenee kuitenkin selkeästi, että kyseinen päätös koskee ainoastaan tukea, jonka valittajat ovat myöntäneet "Espanjaan sijoittautuneille EHTY:n terästeollisuusyrityksille". Kyseisen päätöksen oikeudellinen perusta voi näin ollen olla vain EHTY:n perustamissopimuksessa ja sitä vastaan nostetun kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä voidaan näin ollen tarkastella ainoastaan kyseisen perustamissopimuksen ja etenkin sen 33 artiklan valossa.

22 Valitusperuste, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti kieltäytynyt tarkastelemasta kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä EY 230 artiklan valossa, on siten selvästi perusteeton.

Toinen valitusperuste

23 Toisessa valitusperusteessaan valittajat väittävät, ettei HT 33 artiklan ja etenkään sen toisen kohdan kirjaimellista tulkintaa voida hyväksyä. Niiden mukaan huomioon on otettava myös kyseisen artiklan asiayhteys.

24 HT 33 artiklaa on valittajien mukaan tulkittava EY:n ja EHTY:n perustamissopimusten ja etenkin EY 230 artiklan neljännen kohdan valossa. EY 230 artiklan mukaan asiavaltuus annetaan kaikille niille henkilöille, joita toimi, jota ei ole osoitettu niille, koskee suoraan ja erikseen. HT 33 artiklan toisen kohdan rajoitukset johtuvat valittajien mukaan ainoastaan siitä, että EHTY:n perustamissopimuksen laatijat eivät olleet ajatelleet, että kyseisen perustamissopimuksen nojalla toteutettu toimi saattaisi koskea muitakin henkilöitä kuin hiiltä tai terästä tuottavia yrityksiä.

25 Valittajat väittävät myös, ettei HT 33 artiklan toisessa kohdassa käytetyn ilmaisun "yritys" kirjaimelliseen tulkintaan ole syytä takertua, koska kyse on pikemminkin taloudellisesta kuin oikeudellisesta käsitteestä. Niiden mukaan kyseinen ilmaisu olisi näin ollen ymmärrettävä siten, että sillä tarkoitetaan "luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa yritystoimintaa tai joka on vastaavanlaisessa tilanteessa". Alueelliset viranomaiset, jotka ovat toteuttaneet komission päätöksessä tueksi luokitellun toimenpiteen, ovat valittajien

mukaan vastaavassa tilanteessa kuin tuensaaja ja niillä on tästä syystä asiavaltuus kun otetaan huomioon se, että kyseinen päätös koskee niitä suoraan ja erikseen.

26 Komissio väittää puolestaan, että kun HT 33 artiklan toista kohtaa ja EY 230 artiklan neljättä kohtaa luetaan rinnakkain, on selvää, että kumoamiskanteeseen liittyvää asiavaltuutta säännellään näissä kahdessa määräyksessä eri tavoin. Näin ollen toisella määräyksellä käyttöön otetun järjestelmän ei dynaamiseen tulkintaan vedoten voida katsoa kuuluvan toiseen määräyksen piiriin.

27 Toisin kuin valittajat väittävät, mikään ei oikeuta siihen, että HT 33 artiklan toisen kohdan sanamuoto voitaisiin jättää huomioon ottamatta. Voidaan näet kohtuudella ajatella, että Roomassa 25.3.1957 allekirjoitetun perustamissopimuksen laatijat tunsivat EHTY:n perustamissopimuksen, joka oli hyväksytty kuusi vuotta aikaisemmin, ja etenkin HT 33 artiklan sisällön ja ulottuvuuden, ja ne antoivat tietoisesti ETY:n perustamissopimuksen 173 artiklan (josta on muutettuna tullut EY:n perustamissopimuksen 173 artikla, josta itsestään on muutettuna tullut EY 230 artikla) määräyksille erilaisen ulottuvuuden. Yhteisöjen tuomioistuin on vakiintuneesti katsonut, että HT 33 artiklassa luetellaan tyhjentävästi ne oikeussubjektit, joilla on oikeus nostaa kumoamiskanne (em. asia Commune de Differdange ym. v. komissio, tuomion 8 kohta).

28 HT 33 artiklan toisen kohdan virheellistä tulkintaa koskeva valitusperuste on näin ollen selvästi perusteeton.

Kolmas valitusperuste

29 Kolmannessa valitusperusteessaan valittajat väittävät, että niiden kanne olisi joka tapauksessa pitänyt ottaa tutkittavaksi tehokkaan oikeussuojan periaatteen

nojalla. Niiden mukaan oikeus osallistua väliintulijana jäsenvaltion vireille panemaan oikeudenkäyntiin, ei täytä kyseiseen periaatteeseen liittyviä vaatimuksia, koska valtio voi päättää olla nostamatta kannetta tai, jos se nostaa kanteen, olla vetoamatta sellaisiin väitteisiin, jotka alueviranomainen katsoo asian kannalta merkityksellisiksi, taikka peruuttaa kanteensa.

30 Ne väittävät myös, että vaikka tehokkaan oikeussuojan periaate ei edellytä, että kaikilla henkilöillä olisi kaikissa tapauksissa oltava oikeus saattaa asia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi, se edellyttää kuitenkin tehokkaan ja jopa kansallisen muutoksenhakujärjestelmän käyttöön ottamista. Esillä olevassa asiassa valittajilla ei ole käytettävinään myöskään tällaista muutoksenhakukeinoa.

31 Komissio katsoo, että vaikka on totta, ettei alueviranomaisilla ole HT 33 artiklan toisen kohdan nojalla oikeutta nostaa suoraan kannetta EHTY:n perustamissopimukseen perustuvista komission päätöksistä, tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, ettei niillä olisi mitään oikeussuojaa. Se väittää, että etenkin Espanjassa sisäiset yhteensovittamisjärjestelmät antavat alueellisille viranomaisille mahdollisuuden tuoda kantansa esiin silloin kun niiden ja keskusvaltion välillä on näkemyseroja.

32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa perustellusti valituksenalaisessa määräyksessä, että HT 33 artiklan toisesta kohdasta ilmeneviä rajoituksia hyvittää joustava väliintulojärjestelmä. EHTY:n tuomioistuimen perussäännön 34 artiklan mukaan kaikilla luonnollisilla henkilöillä ja oikeushenkilöillä ja näin ollen alueviranomaisilla on oikeus saada osallistua oikeudenkäyntiin, jonka jäsenvaltio on saattanut vireille EHTY:n perustamissopimuksen nojalla tehdyn päätöksen kumoamiseksi, jos ne osoittavat, että asia koskee niiden etua. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, valittajille oli annettu oikeus osallistua oikeudenkäyntiin, jonka Espanjan kuningaskunta oli nostanut yhteisöjen tuomioistuimessa numerolla C-501/00 riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi.

33 Tässä tapauksessa tällaisella menettelyllä on voitu tarjota valittajille tehokas oikeussuoja toisin kuin ne väittävät.

34 Lisäksi vaikka niitä edellytyksiä, joiden nojalla yhteisöjen tuomioistuimissa voidaan nostaa kanne, on tulkittava tehokkaan oikeussuojan periaatteen valossa, tällainen tulkinta ei voi kuitenkaan johtaa siihen, että EHTY:n perustamissopimuksessa nimenomaisesti määrätty edellytys jätetään huomioon ottamatta, ilman, että ylitettäisiin yhteisöjen tuomioistuimille kyseisellä perustamissopimuksella myönnetty toimivalta (ks. vastaavasti asia C-50/00, Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomio 25.7.2002, Kok. 2002, s. I-6677, 44 kohta).

35 Edellä olevasta seuraa, että valitusperuste, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut tehokkaan oikeussuojan periaatetta, on selvästi perusteeton.

36 Näin ollen valitus on hylättävä selvästi perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

37 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn 118 artiklan nojalla, asianosainen joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut valittajien velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska viimeksi mainitut ovat hävinneet asian, ne velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Bizkaia — Diputación Foral de Bizkaia, Territorio Histórico de Gipuzkoa — Diputación Foral de Gipuzkoa y Juntas Generales de Gipuzkoa ja Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 28 päivänä maaliskuuta 2003.

R. Grass — kirjaaja

J.-P. Puissochet — kuudennen jaoston puheenjohtaja